

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. Сандански, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Росица Г. Калугерова

при участието на секретаря Спаска Г. Трушева
като разглежда докладваното от Росица Г. Калугерова Гражданско дело №
20221250101363 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на „КРЕДИТ ИНС“-АД, с ЕИК: 205997727, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Ц.Б. “, № **, ет.М., срещу Д. Е. Я., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № *, ет.*, с която е предявен иск за установяване съществуването на вземане по договор за потребителски кредит „Екстра“ № ***/14.05.2021г. в размер на 1718,42 лева, от която сума 1000лева е главница, 36 лева е договорна лихва за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., 570 лева е такса „Гарант“ за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., а 112,42 лева е законна лихва за забава за периода 15.06.2021г.-07.06.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ изплащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 590/2022г. по описа на РС-Сандански.

Правно основание чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД във вр. с чл.240 от ЗЗД, чл.6 от ЗПФУР, чл.3 от ЗЕДЕУУ, чл.9 от ЗПК и във вр. с чл. чл.422, ал.1 от ГПК, чл.415, ал.1 от ГПК и чл.410 от ГПК.

Сочи се в исковата молба, че на 14.05.2021г. между страните по делото е сключен от разстояние договор за потребителски кредит „Екстра“ № ***, при спазване на изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, който договор е оформен съгласно разпоредбите на чл.3 във вр. с чл.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Соци се още, че съгласно условията на този договор „КРЕДИТ ИНС“-АД е поело задължение да предостави на кредитополучателя заем под формата на потребителски кредит, а кредитополучателят е поел задължение да върне предоставения кредит с договорна лихва и такса гарант, като общият размер на задължението-1606лева, е платимо на 6 месечни вноски със следните падежи: 14.06.2021г., 14.07.2021г., 14.08.2021г., 14.09.2021г., 14.10.2021г. и 14.11.2021г. Соци се също, че съгласно формата за кандидатстване ответникът е имал възможност да избере опция да

предостави банкова гаранция за обезпечаване на задължението му или да му бъде предоставена такава от дружеството, с което кредитодателя има сключен договор. Твърди се, че ответникът е избрал опцията да му бъде осигурен гарант за ползване на кредита от „КРЕДИТ ИНС“-АД, с което на основание т.4 от сключения между страните договор се е задължил към ежемесечната му вноска по кредита да бъде начислена и такса „гарант“ за предоставената услуга. Твърди се, че „КРЕДИТ ИНС“ има сключен договор за предоставяне на гаранция по потребителски кредити от 25.10.2014г. с „БИКНЕЛ КОРП“-ООД, съгласно който „БИКНЕЛ КОРП“-ООД, в качеството на дружество гарант, се задължава да гарантира вземанията на кредитодателя по отпуснати потребителски кредити съгласно сключени договори за потребителски кредити между кредитодателя и кредитополучателите, ако тази опция бъде избрана от съответния кредитополучател при подаване на заявката му за отпускане на кредит и същата е била одобрена. Изтъква се, че съгласно чл.1, ал.2 от сключения договор за предоставяне на гаранция по потребителски кредити, кредитодателят се задължава да събира от името и за сметка на дружеството гарант сумата, представляваща таксата „гарант“ от кредитополучателя, а съгласно чл.1, ал.3 дружеството гарант се задължава да изплати сумите по просрочени задължения във връзка с договори за предоставяне на потребителски кредити на кредитодателя, само след като последният е положил усилия и грижа на добър търговец и не е събрал дължимите му се суми включително по съдебен ред в срок от 2 години от датата на предсрочната изискуемост. Твърди се, че заемната сума е била преведена чрез системата е-рау и получена от Д. Е. Я. на каса на партньорски офис на „Изипей“-АД срещу представена лична карта. Твърди се, че към 07.06.2022г. кредитополучателят не е погасил нито една от вноските по кредита, падежите по които са настъпили, както и че същият дължи на „КРЕДИТ ИНС“-АД обезщетение за забава в размер на законната лихва по просрочени задължения, която до датата на подаване на заявлението възлиза на 112,42лв. Твърди се, че на 07.06.2022г. „КРЕДИТ ИНС“-АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, като РС-Сандански е образувал ч.гр.д.№ 590/2022г. и по него е издал заповед за изпълнение, срещу която е подадено възражение от ответника в законоустановения срок. Твърди се, че към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение задължението на Д. Е. Я. е в общ размер на 1718,42лв., от които 1000лева е главница, 36 лева е договорна лихва за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., 570 лева е такса „Гарант“ за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., а 112,42 лева е законна лихва за забава за периода 15.06.2021г.-07.06.2022г. По изложените съображения ищецът предявява настоящия иск, в подкрепа на който представя писмени доказателства.

Ответникът чрез назначения му особен представител е депозирал отговор на исковата молба, в който заявява, че предявеният иск е частично основателен. Същият оспорва дължимостта на такса „гарант“ по процесния договор. Ответникът твърди, че клаузата задължаваща заемополучателя да обезпечи кредита, като предостави банкова гаранция, е нищожна поради противоречие с добрите нрави и заобикаляне на закона. Ответникът твърди и че таксата „гарант“, начислена в размер на 95лв. към всяка вноска, е нищожна като противоречаща на добрите нрави, тъй като е прекомерно висока.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и от представения възпроизведен на хартиен носител препис на електронно подписан договор за потребителски кредит „Екстра“ № *****/14.05.2021г. е видно, че на 14.05.2021г. между „Кредит инс“-АД, от една страна като кредитодател, и Д. Е. Я., от друга страна като кредитополучател, е сключен договор за кредит, по силата на който кредитодателят предоставя на кредитополучателя кредит в размер на 1000лв. за задоволяване на текущи потребителски нужди, а кредитополучателят се е задължил да върне кредита, заедно с дължимите лихви и такса „гарант“, уговорени в договора, на равни месечни вноски съгласно погасителен план-приложение № 1 към договора, в срок до 14.11.2021г. Договорът е сключен при Общи условия на „Кредит инс“ АД. В договора е посочено, че сумата се превежда по избран от кредитополучателя начин-в брой на каса на Easyraу или по посочена от него банкова сметка. В чл.3 от договора е предвидено, че

кредитът се олихвява с фиксиран годишен лихвен процент в размер на 36% и че ГПР е в размер на 49,7%. В раздел V, т.5.6 от Общите условия към договора е посочено, че размерът на годишния процент на разходите (ГПР) се посочва в договора за кредит, като размерът се изчислява съгласно формулата, посочена в приложение 1 от ПЗР на Закона за потребителския кредит. Уговорената в договора „такса гарант“ е дължима от кредитополучателя в полза на кредитодателя за осигуряване от последния на гарант за връщане на вноските по кредита (чл.4 от договора). Видно от приложение № 1 към договора е, че договорната лихва е в размер на 36лв., а таксата гарант е в размер на 570лв., като общо дължимата сума по договора е в размер на 1606лв.

Кредитодателят има сключен с „Бикнел корп“-ООД договор за предоставяне на гаранция по потребителски кредити от 25.10.2014г, по силата на който „Бикнел корп“-ООД се задължава да гарантира вземанията на „Кредит инс“ АД по отпуснати потребителски кредити съгласно сключени от него договори за потребителски кредити с кредитополучатели, ако тази опция бъде избрана от съответния кредитополучател при подаване на заявката му за отпускане на кредит и същата е била одобрена, като отговаря пред „Кредит инс“ АД солидарно с кредитополучателя за изпълнението на всички задължения на кредитополучателя само след като кредитодателят е положил усилия и грижа на добър търговец и не е събрал дължимите му се суми включително по съдебен ред в срок от 2 години от датата на предсрочната изискуемост, а „Кредит инс“ АД се задължава да събира от името и за сметка на гаранта суми наречени „такса гарант“ от кредитополучателя.

В подадената заявка за отпускане на кредит ответникът е посочил начин на превеждане на заемната сума чрез Изипей. Ищцовото дружество е наредило сумата от 1000лв. за получаване от Д. Е. Я. чрез системата за електронни плащания ePay.bg. Не се спори между страните, че ответникът е получил сумата от 1000лв. по сключения от него договор потребителски кредит „Екстра“ № *****.

На 07.06.2022г. „Кредит инс“ АД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в РС-Сандански срещу Д. Е. Я. за заплащане на сумата от 1000лева-главница, сумата от 36 лева- договорна лихва за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., сумата от 570 лева- такса „Гарант“ за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г. и сумата от 112,42 лева- законна лихва за забава за периода 15.06.2021г.-07.06.2022г., дължими по договор за потребителски кредит „Екстра“ № *****/14.05.2021г., ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до изплащане на вземането. По това заявление е образувано ч.гр.д.№ 590/2022г. по описа на РС- Сандански, по което съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 388/13.06.2022г., с която е разпоредил длъжникът да заплати на кредитора претендираните суми. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление, поради което съдът е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си. Заявителят е уведомен за дадените указания на 16.12.2022г. Настоящият иск е предявен на 19.12.2022г.

При така установеното от фактическа страна съдът излага следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим: *налице е активна и пасивна процесуална легитимация и правен интерес от предявяването му-* страни по настоящото дело са страните по заповедно производство по ч.гр.д.№ 590/2022г. по описа на Районен съд-Сандански. За ищеца е налице правен интерес от предявяването на иска, тъй като заповедта за изпълнение, издадена по заповедното производство, е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК и за да влезе в сила на заявителя е дадено указание от заповедния съд да установи вземането си чрез иск. Настоящият иск е предявен в указания срок. Налице е и съответствие на вземането (между предмета на искането по реда на чл.410 от ГПК и предмета на предявения по реда на чл.415, ал.1 от ГПК иск). Твърди се, че ответникът е неизправна страна по договор за потребителски кредит, който е с настъпил краен падеж.

Предявеният иск е частично основателен:

За да се уважи предявения установителен иск, ищецът следва да докаже пораждащите спорното право факти. В настоящия казус ищецът основава вземането си на договор за потребителски кредит „Екстра“ № *****/14.05.2021г. Не се спори, а и от доказателствата по делото се установи, че страните са сключили на 14.05.2021г. договор за потребителски кредит „Екстра“ № *****, с размер на кредита от 1000лв., при фиксиран лихвен процент,

с такса гарант и краен срок за издължаване-14.11.2021г.

Процесният договор е потребителски договор по смисъла на чл.9 от Закона за потребителските кредити, поради което следва да отговаря на императивните изисквания за форма и съдържание, уредени в чл.10, ал.1 и чл.11, ал.1 от ЗПК (*съдът следи служебно за действителността на сключения между страните договор, на който се основава вземането на ищеца към ответника- тълкувателно решение 1 от 27.04.2022г. на ОСГТК на ВКС по т.д.№ 1/2020г.*). Съдът намира, че в процесния договор не е спазено изискването на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, съгласно което договорът трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение 1 начин. В договора е посочен ГПР в размер на 49,7%, но в него не са посочени взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите. В общите условия към договора също не са посочени взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР. Неспазването на това изискване води до недействителност на договора, съгласно чл.22 от ЗПК, като в този случай *кредитополучателят дължи връщане само на чистата стойност на кредита, но не и лихва и други разходи по кредита* (чл.23 от ЗПК).

Не се спори между страните, че ответникът е получил предоставената в кредит сума от 1000лв., както и че по договора няма извършвани плащания от негова страна.

Изхождайки от изложеното съдът намира, че предявеният иск следва да се уважи само в частта за дължимост на сумата от 1000лв.-главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение-07.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, а в останалата част следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно разноските:

Съобразно изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 от ГПК и в съответствие с мотивите към чл.10в от ТР № 4/2014г. по т.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 749,22 лева, съставляваща направени по делото разноски съразмерно с уважената част от иска, както и сумата от 223,67 лева, съставляваща направени в заповедното производство разноски съразмерно с уважената част от иска.

Водим от горното и на основание чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД във вр. с чл.240 от ЗЗД, чл.6 от ЗПФУР, чл.3 от ЗЕДЕУУ, чл.9 от ЗПК и във вр. с чл. чл.422, ал.1 от ГПК, чл.415, ал.1 от ГПК и чл.410 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Д. Е. Я., с ЕГН-***, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № *, ет.*, че дължи на „КРЕДИТ ИНС“-АД, с ЕИК: 205997727, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Ц.Б. “, № **, ет.М., по заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 388/13.06.2022г., издадена по ч.гр.д. №590/2022г. по описа на Районен съд-Сандански, сумата от 1000 лева (хиляда лв.)-главница по договор за потребителски кредит „Екстра“ № ***/14.05.2021г., ведно със законната лихва от 07.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен в останалата му част-** за дължимост на сумата от 36 (тридесет и шест) лева-договорна лихва за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., сумата от 570 (петстотин и седемдесет) лева- такса „Гарант“ за периода 14.06.2021г.-14.11.2021г., и сумата от 112,42 лева (сто и дванадесет лв. и 42 ст.)- законна лихва за забава за периода 15.06.2021г.-07.06.2022г.

ОСЪЖДА Д. Е. Я., с ЕГН-***, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № *, ет.*, ДА ЗАПЛАТИ на „КРЕДИТ ИНС“-АД, с ЕИК: 205997727, със седалище и адрес на управление в гр.С., бул.“Ц.Б. “, № **, ет.М., сумата от 749,22 лева (седемстотин четиридесет и девет лв. и 22 ст.), съставляваща направени по настоящото дело разноски и сумата от 223,67 лева (двеста двадесет и три лв. и 67 ст.), съставляваща направени разноски в заповедното производство (по ч.гр.д.№ 590/2022г. по описа на Районен съд-Сандански).**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд гр.Благоевград в двуседмичен срок от връчването му на страните, като им се изпрати препис от настоящото.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____